Dosarul:nr.2r-2532/24 Judecător: Victoria Bogomolova
2-24077459-02-2r-12092024

D E C I Z I E

23 septembrie 2024 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chişinău

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Olga Cojocaru și Dorin Dulghieru

examinând fără participarea părților recursul declarat de ***** în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Banca Comercială „Moldova-Agroindbank" Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Aiticom", Puzderi Maria și Puzderi Alexandru cu privire la încasarea datoriei, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 iulie 2024, prin care s-a admis cererea de asigurare a acțiunii,-

c o n s t a t ă:

La data de 12 iulie 2024, B.C „Moldova-Agroindbank" SA s-a adresat în Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu o cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L „Aiticom", Puzderi Maria și Puzderi Alexandru cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, reclamanta a înaintat în temeiul art. 174 alin. (1) CPC o cerere, prin care a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare sub formă de sechestru asupra bunurilor, inclusiv a mijloacelor bănești ce aparțin cu drept de proprietate pârâtei S.R.L „Aiticom" și Puzderi Maria în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 3 122 425,98 lei precum și asupra bunurilor, inclusiv a mijloacelor bănești ce aparțin cu drept de proprietate pârâtei S.R.L „Aiticom" și Puzderi Alexandru în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 2 458 084 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 iulie 2024, s-a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare depusă de B.C. „Moldova-Agroindbank" S.A și s-a aplicat sechestru asupra bunurilor, inclusiv a mijloacelor bănești, ce aparțin cu drept de proprietate pârâtei S.R.L „Aiticom" (IDNO 1005600007021) și Puzderi Maria (IDNP 0981503015059) în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 3 122 425,98 și s-a aplicat sechestru asupra bunurilor, inclusiv a mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtei S.R.L „Aiticom" (IDNO 1005600007021) și Puzderi Maria (IDNP 0981503015059) și Puzderi Alexandru (IDNP 0970708543676) în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 2 458 084,08 lei.

La 30 august 2024, Puzderi Maria și Puzderi Alexandru, reprezentați de avocatul Verebceanu Sergiu au declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 iulie 2024, solicitând casarea parțială încheierii prime instanțe, soluționând problema prin decizie în fond prin respingerea cererii de asigurare înaintată de B.C „Moldova Agroindbank" față de Puzderi Maria și Puzderi Alexandru.

În motivarea recursului recurenții au invocat că nu sunt de acord cu încheierea primei instanțe, având în vedere că măsurile de asigurare au fost aplicate în lipsa unor probe concludente și pertinente, iar încheierea instanței nu conține niciun temei din cele invocate supra, fiind invocata o singură apreciere şi anume: „necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii derivă din starea de fapt şi de drept din lucrările dosarului, precum şi situația creată ar duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile reclamantului şi chiar la tergiversarea executării unei eventuale hotărâri".

Precizează că acțiunea înaintată de către reclamantă este împotriva debitorului de bază, beneficiar al contractului de credit - S.R.L „Aiticom", iar Puzderi Alexandru şi Puzderi Maria au calitatea de fidejusori, menționând că în sensul art. 1628 alin.(2) Codul Civil, fidejusiunea este obligația garantului (fidejusorul) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligația pe care debitorul o datorează creditorului (obligația garantată) și care apare și devine scadentă doar dacă apare și devine scadentă obligația garantată, iar art. 1641 din același act normativ prevede că sub rezerva dispozițiilor alin. (3), înainte de a cere executarea de la fidejusor, creditorul trebuie să întreprindă încercări corespunzătoare pentru a obține executarea obligației garantate de la debitor și, dacă există, de la alte persoane care au garantat aceeași obligație pe baza unei garanții personale sau reale care instituie răspunderea solidară.

În consecință, susțin recurenții că intimata nu a întreprins toate măsurile inițiale pentru a obține executarea obligației garantate, ori pe de o parte obligația a fost garantată cu ipotecă de către Feichtner Johannes (debitor gajist), dar şi de către Organizația pentru Dezvoltarea Antreprenorialului (ex- ODIMM), astfel, încât creditorul/reclamant dispune de toate pârghiile de a executa pretinsa obligație din bunurile garantate de la creditorii gajiști. Din aceste raționamente acțiunea îndreptată în mod subsidiar concomitent față de fidejusori nu asigură echilibrul reținut de hotărârea Plenului CSJ din 24 octombrie 2003.

Menționează recurenții că potrivit contractului de ipotecă investit cu formulă executorie nr. CI202212S877/14349/1 din 08 decembrie 2022, Feichtner Johannes (debitor gajist) a gajat bunul imobil, încăperea locativă (apartament la sol) cu suprafața de 43,9 m.p., număr cadastral 0100208.165.02.012, amplasată în mun. Chişinău, sec. Centru, str. Bucureşti, 29 ap. 5a întru asigurarea executării obligațiilor asumate de către debitorul S.R.L „Aiticom", IDNO - 1005600007021 conform contractului general privind acordarea produselor de credit nr. GA20222S877/1118 din 08 decembrie 2022, iar la 16 august 2024, intimata (creditor gajist) şi Feichtner Johannes (debitor gajist) au încheiat un acord de transmitere benevolă în posesiune a bunurilor ipotecate, potrivit căruia, în vederea executării dreptului de ipotecă, bunul imobil amplasat în mun. Chişinău, sec. Centru, str. Bucureşti, 29 ap. 5a cu datele de identificare menționate supra a fost transmis benevol către intimată.

Mai indică că recurenții sunt soţ şi soţie, iar la moment nu dispun de niciun venit, în condițiile în care mijloacele băneşti aflate la conturile sale (card salarial, card social) au fost indisponibilizate prin încheierea contestată.

La 17 septembrie 2024, lichidatorul S.R.L „Aiticom”, Bunescu Gheorghe, a depus referință la cererea de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 iulie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii primei instanțe, soluționând prin deciziei problema în fond prin respingerea cererii înaintată de B.C „Moldova-Agroindbank” S.A față de S.R.L „Aiticom”, Puzderi Maria și Puzderi Alexandru.

În conformitate cu art.166 alin. (6) CPC, cererea de chemare în judecată sau cererea de exercitare a unei căi de atac este valabil făcută chiar dacă poartă o denumire incorectă.

Astfel, Colegiul atestă că solicitările înaintate de către lichidatorul Bunescu Gheorghe se încadrează în prevederile art.art.423 CPC, constituind, de fapt, un recurs, ce este depus în termenul stabilit de art. 425 CPC în contextul în care lichidatorul a fost desemnat de instanța de insolvabilitate prin hotărârea din 06 septembrie 2024, recursul fiind depus la 17 septembrie 2024, până la expirarea termenului de 15 zile.

În motivarea recursului declarat recurenta a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central nr. 2i-290/2024 din 06 septembrie, 2024 s-a admis cererea introductivă şi s-a constatat insolvabilitatea debitorului „Aiticom” S.R.L, c.f. 1005600007021, cu sediul: MD-2023, str.Haltei 41/B, mun. Chişinău, R. Moldova, s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea persoanei juridice „Aiticom” S.R.L, c.f. 1005600007021, s-a ridicat dreptul lui Puzderi Alexandru de la administrarea debitorului „Aiticom” S.R.L, c.f. 1005600007021, s-a obligat debitorul în cel mult 5 zile lucrătoare să predea gestiunea patrimoniului către lichidator, împreună cu documentele indicate în art. 134 alin. (2) lit. c) din Legea insolvabilității, s-a desemnat în calitate de lichidator al debitorului „Aiticom” S.R.L, c.f. 1005600007021, Bunescu Gheorghe deținătorul autorizației nr. 7 din 14.01.2015.

Menționează că în ședință de judecată din cadrul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 16.09.2024, reprezentantul pârâților, avocatul Verebceanu Sergiu a solicitat instanței atragerea în proces a lichidatorului S.R.L Aiticom, Bunescu Gheorghe, cererea fiind admisă. Concomitent, reprezentanții au informat lichidatorul despre litigiul aflat pe rol şi despre recursul depus împotriva încheierii nr. 2-9430/2024 din 22 iulie 2024.

Cu trimitere la art. art. 5, 79 alin. (4) şi 81 alin. (2) ale Legii insolvabilității, recurentul invocă că cauzele cu privire Ia bunurile din masa debitoare în care debitorul este pârât, iar reclamantul este creditor chirografar şi care sînt pendinte la data intentării procedurii de insolvabilitate se suspendă până la reluare de către creditorul chirografar sau până la încetarea procedurii de insolvabilitate, pentru creditorii chirografari este interzisă executarea silită în mod individual a masei debitoare pe întregul proces de insolvabilitate.

Astfel, se indică în recursul declarat că dacă reclamantul B.C „MAIB” S.A deține un drept de creanță față de S.R.L „Aiticom”, aceasta este în drept să depune o cerere privind admiterea creanței în ordinea art. 140 din Legea insolvabilității.

La fel, cu trimitere la art.174 CPC şi 1628, 1641 Cod civil, recurentul invocă că din materialele dosarului ar reieși că intimata nu a întreprins toate măsurile inițiale pentru a obține executarea obligației garantate, ori pe de o parte obligația a fost garantată cu ipotecă de către Feichtner Johannes (debitor gajist), dar şi de către Organizația pentru Dezvoltarea Antreprenorialului (ex-ODIMM), astfel încât creditorul/reclamant dispune de toate pârghiile de a executa pretinsa obligație din bunurile garantate de la creditorii gajişti. Din aceste raționamente acțiunea îndreptată în mod subsidiar concomitent faţă de fidejusori nu asigură echilibrul reținut de hotărârea Plenului CSJ a RM din 24.10.2003.

La 19 septembrie 2024, recurenții Puzderi Maria și Puzderi Alexandru au depus un supliment la cererea de recurs, prin care au specificat că la 21 iunie 2022 între Organizația pentru Dezvoltarea Sectorului întreprinderilor Mici şi Mijlocii (ODIMM) în calitate de garant şi S.R.L „Aiticom”, ordonator al garanției financiare a fost încheiat un contract, potrivit căruia (ptc. 5) obiectul acestuia l-a constituit emiterea scrisorii de garanție financiară de către garant la cererea ordonatorului, în favoarea intimatei în conformitate cu contractul de colaborare (...), pentru garantarea parțială a creditului în sumă de 3 000 000 lei, acordat de către creditor, ordonatorului conform contractului de credit nr. CC202206S877/6491/1 din 21 iunie 2022, pct. 6 statuând că garantul acordă garanție financiară în proporție de 70,00% din mărimea creditului acordat ordonatorului de către creditor, ceea ce reprezintă la momentul acordării creditului/împrumutului suma de 2 100 000 lei.

De asemenea, la 16 august, 2024 intimata (creditor gajist) şi Feichtner Johannes (debitor gajist) au încheiat un acord privind transmiterea benevolă în posesiune a bunurilor ipotecate. Conform contractului de ipotecă investit cu formulă executorie nr. CI202212S877/14349/1 din 08 decembrie 2022, debitorul gajist a gajat creditorului gajist bunul imobil încăperea locativă (apartament la sol) cu suprafața de 43.9 m.p. nr. cadastral 0100208.165.02.012, amplasată în mun. Chişinău, str. București, 29 ap. 5a întru asigurarea executării obligațiilor asumate de către debitorul S.R.L „Aiticom”, conform contractului general privind acordarea produselor de credit din 08 decembrie 2022.

Astfel, consideră recurenții că actele prezentate combat argumentele încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare pe de o parte, dar şi riscul executării unei eventuale hotărâri judecătorești așa cum reiese din conținutul art. 174 CPC, potrivi căruia la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Studiind recursurile declarate şi materialele pricinii, Colegiul consideră recursurile ca fiind întemeiate şi pasibil de a fi admise din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 lit.c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Colegiul a stabilit că la 12 iulie 2024, B.C „Moldova-Agroindbank” S.A s-a adresat în Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu o cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L „Aiticom”, Puzderi Maria și Puzderi Alexandru cu privire la încasarea datoriei.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, reclamanta a înaintat în temeiul art. 174 alin. (1) CPC o cerere, prin care a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare sub formă de sechestru asupra bunurilor, inclusiv a mijloacelor bănești ce aparțin cu drept de proprietate pârâtei S.R.L „Aiticom” și Puzderi Maria în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 3 122 425,98 lei precum și asupra bunurilor, inclusiv a mijloacelor bănești ce aparțin cu drept de proprietate pârâtei S.R.L „Aiticom” și Puzderi Alexandru în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 2 458 084 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 iulie 2024, s-a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare depusă de B.C. „Moldova-Agroindbank” S.A şi s-a aplicat sechestru asupra bunurilor, inclusiv a mijloacelor bănești, ce aparțin cu drept de proprietate pârâtei S.R.L „Aiticom” (IDNO 1005600007021) și Puzderi Maria (IDNP 0981503015059) în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 3 122 425,98 şi s-a aplicat sechestru asupra bunurilor, inclusiv a mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtei S.R.L „Aiticom” (IDNO 1005600007021) și Puzderi Maria (IDNP 0981503015059) și Puzderi Alexandru (IDNP 0970708543676) în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 2 458 084,08 lei.

Încheierea primei instanțe a fost contestată cu recurs de către recurenții Puzderi Maria și Puzderi Alexandru la 30 august 2024, şi de către recurenta S.R.L „Aiticom” la 17 septembrie 2024, în termenul stabilit de art. 425 CPC.

Astfel, Colegiul reține că Codul de procedură civilă prevede că tratatele internaționale au prioritate față de legislația internă şi cer judecătorilor să aplice direct prevederile tratatelor internaționale. În acest sens, sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale revine instanțelor naționale. Astfel, la judecarea cauzelor, instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea sau actul, care urmează a fi aplicate şi care prevede drepturi şi libertăți proclamate de Convenția Europeană, sânt compatibile cu prevederile acesteia, iar în caz de incompatibilitate, instanțele judecătorești vor aplica direct prevederile Convenției Europene, despre acest fapt fiind menționat în actele judecătorești de dispoziție pronunțate.

Colegiul Civil reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În contextul recursului declarat, Colegiul reține că în temeiul art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

În acord cu art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Articolul art.175 alin.(1) şi (2) CPC statuează că în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a/1) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului;

b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații faţă de el;

d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

În accepțiunea art.177 alin.(1) CPC, cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Din sensul normelor legale citate, Colegiul reține că asigurarea acțiunii are ca obiect de reglementare aplicarea unor măsuri dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, sau în cazurile prevăzute de lege din oficiul instanței.

Măsurile de asigurare constituie acte procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea hotărârilor judecătorești pronunțate prin care a fost admisă parțial sau integral acțiunea, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea cauzei în instanța de judecată.

Astfel, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii contribuie real la prevenirea unei pagube ireparabile ca urmare a imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești și astfel, constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces, iar neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea crea dificultăți sau ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Deci, asigurarea acțiunii reprezintă totalitatea măsurilor ce garantează executarea hotărârii judecătorești în cazul admiterii cerințelor înaintate de către reclamant, aceasta reprezentând una dintre garanțiile principale ale apărării drepturilor cetățenilor şi persoanelor juridice.

La fel, Colegiul reține că la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, urmează a fi verificată: raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate.

Ținând cont de faptul că temeiurile asigurării acțiunii nu sunt enumerate expres în art.174 din Codul de procedură civilă, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare.

Prin urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul şi temeiul acțiunii, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea credință ale pârâtului, starea financiară şi alte chestiuni, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judecătorești.

În speță, Colegiul reține că prima instanță a admis solicitarea cu privire la asigurarea acțiunii, iar necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii s-a argumentat prin existența riscului imposibilității executării eventualei hotărâri judecătorești.

La caz, Colegiul judiciar apreciază ca fiind greșită soluția primei instanțe privind temeinicia cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii or, potrivit art. 174 CPC,

scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă din necesitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Totodată, întru respectarea principiului proporționalității şi raționamentelor legale, legiuitorul a instituit pentru solicitantul aplicării măsurilor asiguratorii obligația pozitivă, instituită de art. 118 şi art. 177 CPC, de a proba necesitatea imperioasă de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii în scopul strict determinat de Legea procedurală, şi anume în vederea preîntâmpinării cauzării unei imposibilități în executarea hotărârii judecătorești.

Or, potrivit normelor citate, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii, sau iminența întreprinderii unor alte măsuri ce ar determina pe viitor imposibilitatea executării hotărârii judecătorești.

Subsecvent, în pricinile contencioase privind încasarea silită a mijloacelor bănești, anume reclamantului îi aparține obligația de a dovedi că pârâtul întreprinde, intenționează să întreprindă sau poate întreprinde acțiunii cu rea-credință de înstrăinare/deteriorare/degradare a bunurilor, ce ar putea pune obstacole la executarea din contul acestora a viitoarei hotărâri judiciare şi că aceste măsuri nu vor putea fi înlăturate în ordinea generală legală.

În același context se reține că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului formată în cauzele privind aplicarea art. 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, instanța judecătorească urmează să asigure existența unui just echilibru între drepturile şi interesele reclamanților, inclusiv la executarea unei hotărâri judecătorești, în raport cu drepturile şi interesele pârâților, având în vedere că măsurile de asigurare a acțiunii limitează anumite drepturi ale acestora din urmă, însă nu poartă un caracter punitiv, scopul lor fiind doar cel expres prevăzut de art.174 CPC - de preîntâmpinare a imposibilității executării unei hotărâri judecătorești în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii.

Astfel, instanța de recurs remarcă că simpla existență a pretenției pecuniare, în lipsa unor argumente și probe justificative ce ar confirma existența sau survenirea unor impedimente în executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii, nu îndreptățește reclamantul la solicitarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În acest sens instanța de recurs reține că la pronunțarea încheierii judecătorești pe marginea solicitării de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii se va verifica:

- raționalătatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare;
- probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii;
- dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare);
- asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate;
- preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare;
- în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate este în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare;
- dacă măsura de asigurare solicitată nu corespunde cu însăşi obiectul acţiunii, fapt care este inadmisibil.

Or, depăşirea scopului stabilit de legiuitor pentru asigurarea acţiunii va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor justiţiabilului atât în cadrul procesului civil, cât şi în afara acestuia.

În această ordine de idei, Colegiul judiciar reiterează că potrivit art. 177 alin. (1) CPC, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii, astfel încât, legiuitorul a pus în sarcina solicitantului prezentarea unor probe pertinente, ce ar justifica necesitatea asigurării acțiunii.

În acest context, instanța de recurs menționează că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe, în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Prin prisma acestor constatări Colegiul reţine, fără a interveni în fondul cauzei, că pretenţiile intimatei, ce au fost asigurate prin încheierea contestată, rezidă din restanţa pretinsă de intimată fâță de S.R.L ,,Aiticom", în calitate de debitor, şi Puzderi Maria și Puzderi Alexandru, în calitate de fidejusori ai debitorului.

Astfel, Colegiul atestă că prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 06 septembrie 2024, inclusiv, publicată pe pagina web a instanţei, s-a constatat insolvabilitate S.R.L ,,Aiticom" şi s-a iniţiat în privinţa acesteia procedura simplificată a falimentului, cu dizolvarea persoanei juridice şi desemnarea în calitate de lichidator pe Bunescu Gheorghe, cererea introductivă fiind înregistrată în instanţă de către debitor la 23 mai 2024 (conform numărului electronic al cauzei).

Totodată, pe lângă garanţiile oferite de recurenții Puzderi Maria și Puzderi Alexandru (administratorul S.R.L ,,Aiticom"), creanțele intimatei au fost garantate prin garanţia oferită de Organizația pentru Dezvoltarea Sectorului întreprinderilor Mici şi Mijlocii (ODIMM) în calitate de garant şi prin ipoteca instituită de Feichtner Johannes (debitor gajist) care, la 16 august 2024 a transmis intimatei, în calitate de creditor gajist, bunurile ipotecate în beneficiul acesteia din urmă.

Subsecvent, prin prisma aprecierii raționamentului aplicării în speţă a măsurilor asiguratorii, dar fără a interveni în fondul cauzei, Colegiul atestă că, cel puțin la etapa actuală, pretențiile intimatei sunt garantate printr-o pluralitate de garanții, inclusiv cu garanții reale în privința cărora s-a iniţiat procedura de exercitare a drepturilor de ipotecă a creditorului gajist.

Astfel, fără a interveni în raporturile dintre creditor şi garanți, inclusiv constituitorul garanțiilor reale, fără a supune unui examen clauzele contractuale în baza cărora s-au instituit garanțiile respective, Colegiul, reieșind din prezumția instituită de legiuitor referitoare la solidaritatea garanților, pasibil de a fi combătută cu proba clauzelor contractuale, excepţia dată fiind prevăzută în textul Legii, constată, în limitele principiului raționamentului măsurilor asiguratorii aplicate, că la etapa actuală există suficiente premise ce generează incertitudini cu privire la cuantumul obligațiunilor pretinse de intimată .

Această concluzie rezidă din dispozițiile art. 764 alin. (2) Cod civil, ce statuează că creditorul gajist trebuie să vândă bunurile gajate fără întârziere nejustificată, la un preț comercial rezonabil la data vânzării în conformitate cu dispozițiile art. 765 alin. (1) și ținând cont de interesele debitorului gajist, fiind liber să stabilească condițiile de vânzare.

Or, odată inițiată de către intimată a procedurii de exercitare, în baza contractului de ipotecă investit cu formulă executorie, a dreptului de gaj prin dobândirea posesiei asupra

bunului gajat/ipotecat şi instituirea de către legiuitor a interdicției admiterii unei întârzieri nejustificate, dar şi în iminența obținerii în cadrul procedurii de insolvabilitate a debitorului a unei executări realizate de către administratorul autorizat în acord cu Legea insolvabilității, se constată că în speță, există riscul sechestrării patrimoniului debitorilor într-un cuantum ce depășește dreptul de creanță al intimatei.

Această constatare este fortificată prin dispozițiile art.802 Cod civil, ce prevede că executarea obligației de către unul din debitorii solidari are efecte şi faţă de ceilalţi debitori solidari, de asemenea, compensarea creanței creditorului de către un debitor produce efecte faţă de ceilalți debitori, coroborat cu art. 809 alin. (1) Cod civil, potrivit căruia întârzierea creditorului faţă de unul din debitorii solidari are efecte şi faţă de ceilalţi debitori solidari.

Subsecvent, instanța de recurs constată existența la etapa actuală şi reieșind din probatoriul acumulat (fără ca concluziile instanței de recurs să influențeze în vreun mod soluția instanței ce urmează a fi pronunțată în speţă) a unor dubii întemeiate ce afectează negativ principiul rezonabilității măsurilor asiguratorii instituite, circumstanțele expuse supra, deşi au intervenit după pronunțarea încheierii contestate, afectează soluția instanței, inclusiv în contextul în care creanțele intimatei faţă de debitorul insolvabil urmează a fi realizate în ordinea stabilită de Legea insolvabilității.

Mai mult decât atât, Colegiul constată că intimata, contrar exigențelor art. 177 CPC, nu a prezentat instanței argumente plauzibile şi probe concludente ce ar dovedi cert că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în privința recurenților ar genera imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, or, simplul fapt al neachitării sumelor pretinse de intimată nu constituie un motiv suficient pentru aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în condițiile în care art. 174 alin. (1) CPC cere de la intimată prezentarea probelor ce ar dovedi imposibilitatea executării pe viitor a unei eventuale hotărâri judecătorești, raporturile anterioare fiind, astfel, irelevante pentru soluționarea acestei chestiuni, iar la data înaintării solicitării vizate faptul înaintării cererii introductive în privința S.R.L „Aiticom” constituia deja o informație publică.

Pe cale de consecință, Colegiul constată că soluția primei instanțe privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este justificată la data examinării recursului, circumstanțele survenite ulterior emiterii încheierii date confirmând odată în plus această concluzie.

Or, instanța urmează să asigure existenta unui just echilibru între drepturile şi interesele reclamantului, inclusiv la executarea unei hotărâri judecătorești, în raport cu drepturile şi interesele pârâţilor, ce poate fi realizat doar prin intermediul unui cadru probatoriu concludent în vederea dovedirii întrunirii temeiurilor instituite de Lege în acest sens, probatoriu neprezentat în prezenta cauză, motiv pentru care Colegiul conchide că cerința reclamantei cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare este neîntemeiată.

Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

În temeiul dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curţii

Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanță de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

În continuarea ideii prefigurate, conducându-se de prevederile art.9 CPC, Colegiul Civil reține rolul diriguitor al instanței de judecată în organizarea şi desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalități părților în drepturi, art.26 CPC, motiv din care exonerarea limitarea nejustificată a unui participat la proces în drepturile procesual-legale, ar reprezenta în esență o favorizare nejustificată a celuilalt participant la proces, în frauda regulilor unui proces echitabil.

Reieșind din cele expuse mai sus, deoarece instanța de recurs a constatat neîntrunirea în speţă a condițiilor legale privind asigurarea acțiunii, argumentele contrare ale intimatei fiind combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate, a casa încheierea primei instanțe, soluționând problema în fond, prin respingerea cererii de asigurare a acțiunii formulată în speţă.

În conformitate cu art.427 lit.c), 428 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

d e c i d e:

Se admit recursul declarat de *****

Se casează încheierea Judecătoriei încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 iulie 2024 emisă în cauza civilă enunțată, prin care s-a dispus asigurarea acțiunii şi s-a aplicat sechestru asupra bunurilor, inclusiv a mijloacelor bănești, ce aparțin cu drept de proprietate pârâtei S.R.L „Aiticom” (IDNO 1005600007021) și Puzderi Maria (IDNP 0981503015059) în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 3 122 425,98 şi s-a aplicat sechestru asupra bunurilor, inclusiv a mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtei S.R.L „Aiticom” (IDNO 1005600007021) și Puzderi Maria (IDNP 0981503015059) și Puzderi Alexandru (IDNP 0970708543676) în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 2 458 084,08 lei. şi se pronunță o nouă încheiere, potrivit căreia:

Se respinge ca neîntemeiată cererea depusă de reclamantul Banca Comercială „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni privind aplicarea măsurilor de asigurare sub formă de sechestru asupra bunurilor, inclusiv a mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtei SC „Aiticom” și Puzderi Maria în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 3 122 425,98 lei precum și asupra bunurilor, inclusiv a mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâtei SC „Aiticom” și Puzderi Alexandru în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 2 458 084,08 lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței Marina Anton

Judecătorul:

Judecătorii: Olga Cojocaru

Dorin Dulghieru